

Bemærkninger til forslaget

Formålet med forslaget er at stoppe den traditionelle grænsehandel ved den dansk-tyske landegrænse. Derved sikres store moms- og afgiftsindtægter til den danske statskasse. Forslaget bidrager således til at sikre den fortsatte finansiering af det danske velfærdssamfund.

Baggrund for forslaget er den store og voksende grænsehandel over den dansk-tyske landegrænse – en grænsehandel, som i dag er i tysk favør. Dette skyldes først og fremmest, at den tyske moms og de tyske punktafgifter er betydeligt lavere end momsen og afgiftssatserne i Danmark. En lang række varer er af denne grund mærkbart billigere at købe i Tyskland end i Danmark. Tilstanden ved landegrænsen har udviklet sig til en molbohistorie fra det virkelige liv: Først kører store lastbiler fra De Danske Spritfabriker, fra Carlsberg-Tuborg og fra Skandinavisk Tobakskompagni ned og læsser deres varer af i de tyske supermarkeder lige syd for grænsen. I kølvandet på disse lastvognstog kommer så en lang stribe indkøbsbusser og personbiler med danske forbrugere, som henter varerne hjem igen! Et intelligensvæsen fra en fremmed planet, som overværer denne specielle form for vare- og folkevandring, kan kun drage én konklusion: Danmark er befolket med tosser, som spilder en masse tid og benzin på at transportere deres egne varer frem og tilbage over landegrænsen. Set i et overordnet nationaløkonomisk perspektiv er denne form for grænsehandel naturligvis tosset og uproduktiv. Det betyder imidlertid ikke, at den enkelte indkøbsrejsende dansker opfører sig dumt. Tværtimod. Der kan jo spares en masse husholdningspenge på at foretage indkøb syd for grænsen, hvor afgifterne er meget lavere og varerne derfor billigere.

Hertil kommer, at uden indgreb kan det forudses, at problemet med den store grænsehandel vil vokse dramatisk om få år: Ved udgangen af år 2003 bortfalder nemlig den særlige danske 24-timers-regel. Fra 1. januar 2004 vil danskerne derfor kunne slæbe enorme mængder af øl, vin, spiritus m.v. over grænsen.

Konkret er situationen den, at senest ved udgangen af 2003 vil 24-timers-reglen skulle afvikles (efter den-

ne regel kan danskerne ikke indføre spiritus afgiftsfrit, hvis man har været i udlandet i mindre end 24 timer, og ligeledes kan der heller ikke indføres mere end 100 cigaretter). Efter afviklingen af 24-timers-reglen vil den eneste begrænsning være, at varerne skal være til eget forbrug. Indførelsen af under 10 liter spiritus og 800 cigaretter vil normalt blive godkendt som til eget forbrug uden yderligere spørgsmål (Skatteministeriet i et notat af 19. oktober 1999).

Med de nuværende danske afgiftssatser vil ændringen pr. 1. januar 2004 selvsagt føre til en eksplosion i grænsehandelen over landegrænsen. Resultatet vil i givet fald blive, at den danske statskasse mister meget store moms- og afgiftsindtægter.

Regeringen har bebudet, at den vil tackle problemet ved at nedsætte afgifterne på en række varer som øl, spiritus, vin og tobak for at mindske afgiftsforskellene før den 1. januar 2004. Det betyder selvsagt, at staten går glip af indtægter, som enten må hentes hjem med skatteforhøjelser på andre områder – eller ved offentlige besparelser.

Der er imidlertid en anden løsning på problemet: I stedet for at sænke afgifterne i hele Danmark kan man nøjes med at sænke afgifterne i nogle små geografiske områder af Danmark tæt på den dansk-tyske landegrænse.

Forslaget går ud på at etablere nogle særlige geografiske områder på den danske side af landegrænsen (f.eks. tæt på grænseovergangene ved Kruså, Padborg/Frøslev og Sæd lige syd for Tønder), hvor momsatsen samt satserne på samtlige punktafgifter – herunder afgiften på vin, spiritus, øl, vand, tobak, parfume og benzin – fastsættes på niveau med de tyske afgifter.

Med realiseringen af dette forslag vil alle danske indkøbsrejsende foretage deres indkøb i de afgiftsbillige dele af det danske kongerige. Med forslaget flyttes derfor flere milliarder af afgiftskroner fra den tyske til den danske statskasse: Indkøb, der før blev foretaget syd for grænsen, vil fremover blive foretaget lige nord for grænsen i de særlige danske økonomiske zoner, hvor afgifterne er lige så lave som syd for grænsen.